

Monolog

Alexey Kachaev, E1

Obsah

Pro učitelé	4
Úvod	5
Stručný popis programu	5
Originální zadání	5
Odchytky a změny	6
Kompilace interpretátoru ze zdrojového kodu	6
Výrazy a příkazy	6
Význam výrazu	6
Datové typy	7
Celá čísla	7
Řetězce	7
Prázdný typ	7
Volitelný typ	7
Seznam	7
Operátory	7
Aritmetické operátory	7
Binární	7
Unární	8
Logické a relační operátory	8
Binární	8
Unární	8
Seznamové operátory	8
Binární	8
Unární	8
Sufixové	9
Řetězcové operátory	9
Binární	9
Operátory konverze	9
Unární	9
Operátory přiřazení	9
Priorita operátoru a asociativita	10
Řídící příkazy	10
if, else	10
while	10
for	11
return	11
break	11
continue	11
Vázba jmen a entit	11
Proměnné	12
Funkce	12
Rozsah platnosti	12
Rezoluce jmen	13
Blok - skupinování příkazu	14
Paměťový Model	14
Rozsah životnosti	14

Statické a dynamické hodnoty	15
Předávání argumentů u funkcí	15
Zabudované funkce	15
print	15
println	15
exit	16
input_int	16
input_string	16

Pro učitelé

Myslím si, že celkem mám projekt dokončený, proto považoval bych to za final draft. Samozřejmě, počítám s možnými výtkami a návrhy pro vylepšení.

Implementace neodpovídá 100% původnímu zadání, ale odchylka je velice malá, a implementoval jsem dokonce trochu víc, než mělo být.

Úvod

Monolog je jednoduchý, interpretovaný jazyk, podobný C svou syntaxi a konstrukcemi.

```
// Minimální hello world  
  
println("Hello, World!");
```

Stručný popis programu

Běh programu probíhá následovně:

1. Načtení zdrojového kódu (ze souboru nebo klavesnice)
2. Lexikální analýza (*lexing*)
3. Syntaxová analýza (*parsing*)
4. Semantická analýza a vygenerování syntaxového stromu (AST) (*semantic analysis*)
5. Interpretace prochazením AST (*tree-walk interpretation*)

Program podporuje režim REPL a vykonávání ze specifikovaného souboru.

1. monolog FILENAME
2. monolog scan FILENAME
3. monolog parse FILENAME
4. monolog repl

1. Spustí soubor s názvem FILENAME. V příkazovém řádku vrátí 0 v případě úspěchu, poslední hodnotu předanou zabudované funkcí `void exit(int exit_code)`, nebo -1 v případě chyby za běhu.
2. Načte soubor FILENAME a vypíše posloupnost tokenů.
3. Načte soubor FILENAME a vypíše jeho syntaxový strom.
4. Spustí v režimu REPL. V tomto režimu uživatel interaktivně zadává příkazy, program pak každý zpracovává a vykonává. Veškeré proměnné a funkce jsou pamatovány a použitelný mezi příkazy.

Také v režimu REPL interpretátor hned se neukončí v případě chyby.

Originální zadání

- Aritmetické operátory (+, -, *, /, %)
- Inkrementace/dekrementace (++, --)
- Logické operátory (&&, ||, ==, !=, >, <, >=, <=, !)
- Spojování řetězců ("hello" + " " + "world")
- Závorky (2 * (2 + 3) / (3 - 4))
- Speciální operátor #, který vrátí počet prvku v poli nebo délku řetězce
- Speciální operátor \$, který konvertuje celé číslo v řetězec. Použití u jiného typu vyvolá chybu při parsingu.
- Speciální operátor *, který vytěží uloženou hodnotu ve volitelném typu (viz dále). Pokud tento typ neobsahuje hodnotu, program ukončí se s chybou. Použití u void vyvolá chybu při parsingu.
- Operátor [index], který se používá k indexování prvku v polích nebo znaků v řetězcích. Záporná hodnota nebo mimo hranice ukončí program s chybou.
- Datové typy: int, void, string, pole ([type, n], kde type je uchovávaný typ, n je počet prvku). Pokud typ obsahuje na konci znak?, jedná se o volitelný typ. Objekt takového typu buď obsahuje hodnotu specifikovaného typu, nebo neobsahuje (přesněji řečeno obsahuje speciální hodnotu nil').
- Cykly while a for

- Podmínky `if`, `else if`, `else`
- Funkce s 0 nebo více parametry a návratovou hodnotou (`return_type name()` nebo `return_type name(param1, param2, ...);`)
- Komentáře začínají `//`
- Zabudovaná funkce `print`, která přijímá řetězec a vypíše ho. (`void print(string s);`)
- Zabudovaná funkce `println`, která přijímá řetězec a vypíše ho spolu s newline znakem. (`void println(string s);`)
- Zabudovaná funkce `input_int`, která načte celé číslo a vrátí ho (`int? input_int();`)
- Zabudovaná funkce `input_string`, která načte řetězec a vrátí ho (`string input_string();`).

Odchylky a změny

- Rozhodl jsem implementovat dynamické pole (nebo přesněji seznamy), které nemají pevně stanovený počet prvků a mohou se rozšiřovat dle potřeby, místo statických, které jsem hodlal implementovat nejdřív. Podrobně o tom je v 6. kapitole.
- Navíc k seznamům jsem přidal operatory `+=` a `-=`. Operátor `+=` přidá prvek na konec seznamu. Operátor `-=` na pravé straně bere číslo, což je počet prvku k odstranění z konce seznamu.
- Nová zabudovaná funkce `void exit(int code)`, která ukončí program uprostřed vykonávání.
- Zabudovaná funkce `input_string` teď ma návratový typ `string?`. Vrací `nil` v případě chyby ve čtení vstupu.

Kompilace interpretátoru ze zdrojového kodu

TODO: doplnit

Výrazy a příkazy

Monolog je **statický typovaný**, což znamená, že všechny proměnné a funkce mají pevně přiřazený typ, který se specifikuje explicitně při deklaraci/definici.

Jediný podporovaný paradigma je **imperativní programování** (procedurální) - vykonávání posloupností příkazů, které mohou přímo měnit stav programu.

Monolog je stavěn na výrazech a příkazech:

- výraz je název pro kombinaci operátoru, konstant, proměnných a funkcí, a dá se vyčíslit jeho hodnotu.
- příkaz vyjadřuje činnost, která má být provedená. Může se skládat z výrazu.

Oboje mohou způsobit tzv. **vedlejší účinky** - jev, když výraz/příkaz ovlivňuje i jiné stav programu (např. hodnoty jiných proměnných) kromě své hodnoty.

Příkazy vykonávají se sekvenčně.

Význam výrazu

Význam výrazu také může záviset na tom, kde a jak je použit. Například,

```
int a = list[5];
```

výraz `list[5]` vrátí hodnotu prvku s indexem 5 v seznamu `list`.

Ale příkaz

```
list[5] = 115;
```

výraz `list[5]` v tomto případě nevrací hodnotu, ale je interpretován jako destinace, kam má být uloženo číslo 115. To samé platí pro proměnné a indexování řetězce (viz dále).

Datové typy

Monolog nemá možnost definovat vlastní typy, ale obsahuje zabudované:

1. celé číslo `int` - 64-bitové číslo se znamínkem
2. řetězec `string` - měnitelná posloupnost znaků (bytů)
3. volitelný typ `T?`, kde `T` je libovolný typ
4. seznamy `[T]`, kde `T` je libovolný typ
5. prázdný typ `void`

Rekurzivita typu je podporovaná, takže deklarace jako `int??????`, `[[[int?]?]]?` nejsou zakázaný.

Celá čísla

Primitivní typ `int` je určen pro práci s celými čísly.

V Monologu, celá čísla jsou 64-bitová a mají znamínko.

Řetězce

Složený typ `string` je posloupnost znaku (hodnoty typu `int`).

Každý řetězec má jednu vlastnost - **délka** - počet znaků v řetězci

Prázdný typ

Primitivní typ `void` je určen pro reprezentaci hodnot, které nemají hodnotu.

Volitelný typ

Volitelný typ `T?` je **složený datový typ**, který:

1. buď obsahuje hodnotu typu `T`,
2. nebo obsahuje hodnotu speciálního typu `nil` (*prázdnost*).

Seznam

Seznam `[T]` je **složený datový typ**, který obsahuje prvky typu `T`, takže je zároveň **homogenní**.

Operátory

V Monologu jsou binární (`a + 2`), unární (`-b`) a sufixové operátory (`a++` nebo `list[5]`). Každý typ má určitou sadu podporovaných operatorů.

Aritmetické operátory

Binární

Levá strana	Pravá strana	Operátor	Operace	Vedlejší účinky	Výsledný typ
<code>int</code>	<code>int</code>	<code>+</code>	provede sčítání	NE	<code>int</code>
<code>int</code>	<code>int</code>	<code>-</code>	provede odčítání	NE	<code>int</code>
<code>int</code>	<code>int</code>	<code>*</code>	provede násobení	NE	<code>int</code>
<code>int</code>	<code>int</code>	<code>/</code>	provede dělení	NE	<code>int</code>
<code>int</code>	<code>int</code>	<code>%</code>	provede dělení a vrátí zbytek	NE	<code>int</code>

Unární

Levá strana	Operátor	Operace	Vedlejší účinky	Výsledný typ
<code>int</code>	<code>+</code>	vrací hodnotu výrazu	NE	<code>int</code>
<code>int</code>	<code>-</code>	změní znamínko výrazu na opačné	NE	<code>int</code>

Logické a relační operátory

Tyto operace vracejí 1 pokud výraz je pravdivý, 0 pokud ne.

Binární

Levá strana	Pravá strana	Operátor	Operace	Vedlejší účinky	Výsledný typ
<code>int</code>	<code>int</code>	<code>==</code>	jestli hodnoty operandů jsou stejné	NE	<code>int</code>
<code>int</code>	<code>int</code>	<code>!=</code>	jestli hodnoty operandů nejsou stejné	NE	<code>int</code>
<code>int</code>	<code>int</code>	<code><</code>	pokud první operand je menší než druhý	NE	<code>int</code>
<code>int</code>	<code>int</code>	<code>></code>	pokud první operand je větší než druhý	NE	<code>int</code>
<code>int</code>	<code>int</code>	<code><=</code>	pokud první operand je menší nebo rovný druhému	NE	<code>int</code>
<code>int</code>	<code>int</code>	<code>>=</code>	pokud první operand je větší nebo rovný druhému	NE	<code>int</code>
<code>int</code>	<code>int</code>	<code>&&</code>	provede logickou konjunkcí	NE	<code>int</code>
<code>int</code>	<code>int</code>	<code> </code>	provede logickou disjunkcí	NE	<code>int</code>

Unární

Pravá strana	Operátor	Operace	Vedlejší účinky	Výsledný typ
<code>int</code>	<code>!</code>	provede logickou negaci	NE	<code>int</code>

Seznamové operátory

Binární

Levá strana	Pravá strana	Operátor	Operace	Vedlejší účinky	Výsledný typ
<code>[T]</code>	<code>T</code>	<code>+=</code>	vloží hodnotu pravé strany na konec seznamu	ANO	<code>void</code>
<code>[T]</code>	<code>int</code>	<code>--</code>	smaže zadaný počet prvku z konce seznamu	ANO	<code>void</code>

- `--`: pokud zadaný počet prvek je větší nebo roven počtu prvku seznamu, smažou se všechny prvky a seznam bude prázdný.

Unární

Pravá strana	Operátor	Operace	Vedlejší účinky	Výsledný typ
<code>[T]</code>	<code>#</code>	vratí počet prvků	NE	<code>int</code>

Sufixové

Levá strana	Operátor	Operace	Vedlejší účinky	Výsledný typ
<code>[T]</code>	<code>[int]</code>	vratí odkaz na prvek, uložený v seznamu	NE	<code>T</code>

- `[int]`: tento operátor je **indexovací** a očekává uvnitř výraz typu `int`, který je pořadovaný index. Důležitý je, že hodnota indexu musí být v rozmezí $[0, N)$, kde N je počet prvků v daném seznamu.

Řetězcové operátory

Binární

Operace `==` a `!=` vracejí 1 pokud výraz je pravdivý, 0 pokud ne.

Levá strana	Pravá strana	Operátor	Operace	Vedlejší účinky	Výsledný typ
<code>string</code>	<code>string</code>	<code>+</code>	připojí pravý řetězec k levému	Ne	<code>string</code>
<code>string</code>	<code>string</code>	<code>==</code>	jestli délky <code>a</code> obsahy řetězcu jsou stejné	NE	<code>int</code>
<code>string</code>	<code>string</code>	<code>!=</code>	jestli délky <code>a</code> obsahy řetězcu nejsou stejné	NE	<code>int</code>

Unární

Pravá strana	Operátor	Operace	Vedlejší účinky	Výsledný typ
<code>string</code>	<code>#</code>	vratí délku řetězce (počet znaků)	NE	<code>int</code>

Sufixové

Levá strana	Operátor	Operace	Vedlejší účinky	Výsledný typ
<code>string</code>	<code>[int]</code>	vratí odkaz na znak, uložený v seznamu	NE	<code>int</code>

- `[int]`: tento operátor je **indexovací** a očekává uvnitř výraz typu `int`, který je pořadovaný index. Důležitý je, že hodnota indexu musí být v rozmezí $[0, N)$, kde N je délka řetězce.

Operátory konverze

Unární

Pravá strana	Operátor	Operace	Vedlejší účinky	Výsledný typ
<code>int</code>	<code>\$</code>	vytvoří nový řetězec, který obsahuje číslo	NE	<code>string</code>

Operátory přiřazení

Pokud výsledkem výrazu bude destinace, jako třeba proměnná nebo prvek v seznamu, a je na pravé straně, dá se změnit hodnotu, která je umístěna v destinaci.

Levá strana	Pravá strana	Operátor	Operace	Vedlejší účinky	Výsledný typ
proměnná typu <code>T</code>	<code>T</code>	<code>=</code>	změní hodnotu proměnné	ANO	<code>T</code>
prvek v poli typu <code>T</code>	<code>T</code>	<code>=</code>	změní hodnotu uloženou v poli	ANO	<code>T</code>
proměnná nebo prvek v poli typu <code>T</code> ?	<code>T</code>	<code>=</code>	uloží hodnotu do volitelného typu	ANO	<code>T</code>

Levá strana	Pravá strana	Operátor	Operace	Vedlejší účinky	Výsledný typ
proměnná nebo prvek v poli typu T?	<code>nil</code>	<code>==</code>	ověří, zda levá strana je prázdná	ANO	<code>T</code>
znak v řetězci	<code>int</code>	<code>=</code>	změní specifikovaný znak	ANO	<code>int</code>

Při přiřazování hodnoty, hodnota se **kopíruje**. Takže, když například proměnné **b** přiřadíme hodnotu proměnné **a**, následně modifikace hodnoty **b** nebude ovlivňovat hodnotu **a**.

Priorita operátoru a asociativita

Monolog respektuje prioritu a asociativitu operátorů, zejména u matematických.

Následující tabulka uvádí prioritu a asociativitu všech operátorů. Operátory jsou uvedeny sestupně shora dolů, od nejvyšší priority po nejnižší.

Priorita	Operátor(y)	Popis	Asociativita
1	<code>++ -- () []</code>	Sufixové operátory	zleva doprava
2	<code>+ - ! # \$ * ++ --</code>	Prefixové operátory	zprava doleva
3	<code>* / %</code>	Násobení, dělení	zleva doprava
4	<code>+ -</code>	Sčítání, odčítání	zleva doprava
5	<code>< <= > >=</code>	Relační operátory	zleva doprava
6	<code>== !=</code>	Rovnost, nerovnost	zleva doprava
7	<code>&&</code>	Konjunkce	zleva doprava
8	<code> </code>	Disjunkce	zleva doprava
9	<code>=</code>	Přiřazování	zprava doleva

Řídicí příkazy

Monolog obsahuje základní příkazy pro větvení a cyklování kódu:

- Větvení
 - `if` - podmínečné vykonávání kódu.
 - `else` - alternativní cesta kódu.
- Cyklování
 - `while` - cyklování.
 - `for` - iterace/cyklování.
- Další
 - `return` - návrat z funkce.
 - `break` - ukončení cyklu.
 - `continue` - přeskočení těla cyklu.

if, else

```
if-statement ::= 'if' '(' expression ')' statement? else-statement?
else-statement ::= 'else' statement?
```

1. Ověří, jestli podmínka je pravdivá. Pokud ano, vykoná se tělo.
2. Pokud podmínka není pravdivá, vykoná se alternativní tělo, dané větví `else`.

while

```
while-statement ::= 'while' '(' expression ')' statement?
```

1. Ověří, jestli podmínka je pravdivá.. Pokud ano, vykoná se tělo.

2. Po vykonání těla, Opětovně ověří podmínku. V případě, že je stále pravdivá, tento proces se zopakuje. Pokud není, cyklus se ukončí.

for

```
for-statement ::= 'for' '(' init-clause? ';' condition? ';' iter-expr? ')' statement?  
init-clause ::= expression | declaration  
condition ::= expression  
iter-expr ::= expression
```

1. Pokud `init-clause` je dán, nejdříve vykona jeho.
2. Pokud výraz `condition` je dán, ověří zda je podmínka pravdivá. Pokud `condition` není, jeho výchozí hodnotou bude číslo 1.
3. Pokud podmínka je pravdivá, vykoná tělo.
4. Hned po vykonávání těla, vykoná výraz `iter-expr`, pokud je dán.
5. Opětovně ověří podmínku. V případě, že je stále pravdivá, tento proces se zopakuje. Pokud není, cyklus se ukončí.

return

```
return-statement ::= 'return' expression?
```

- Tento příkaz může se vyskytovat jenom ve funkcích.
- Způsobí, že vykonávání opustí aktuální funkci a bude pokračovat hned po místu v kodě, kde byla funkce vyvolána.
- Pokud funkce má typ rozdílný od `void`, tento příkaz musí obsahovat návratový výraz, hodnota kterého bude vrácená
- Pokud funkce má typ `void`, tento příkaz musí být bez návratového výrazu.

break

```
break-statement ::= 'break'
```

- Tento příkaz může se vyskytovat jenom v cyklech.
- Způsobí, že vykonávání opustí aktuální cyklus a bude pokračovat hned po konci těla cyklu.

continue

```
continue-statement ::= 'continue'
```

- Tento příkaz může se vyskytovat jenom v cyklech.
- Způsobí, že vykonávání přeskočí zbytek těla cyklu a cyklus bude opakován.
- Po přeskočení, `while` ověří pravdivost podmínky.
- Po přeskočení, `for` nebude vykonávat iterační příkaz, ověří pravdivost podmínky.

Vázba jmen a entit

Deklarace je zavedení jednoho nebo více jmen, které má přiřazený význam a určité vlastnosti.

Monolog podporuje deklarace **proměnných** a **funkcí**

Proměnné

`variable-declaration ::= type-specifier identifier ('=' expression)? ';'`

Proměnné vytvářejí vazbu mezi jménem a určitou entitou (hodnotou). Každá proměnná má uživatelem zadaný typ `type-specifier`, a opcionalně vychází hodnotu, danou výrazem.

Pokud proměnná je deklarovaná bez počáteční hodnoty, její výchozí hodnota je vynulovaná:

Typ	Výchozí hodnota
<code>int</code>	0
<code>string</code>	""
<code>void</code>	-
<code>[T]</code>	[]
<code>T?</code>	nil

Použití proměnné ve výrazu dosadí její hodnotu.

```
// deklarace proměnné typu int s jmenem "a", výchozí hodnota je 0.
int a;

// deklarace proměnné typu int s jmenem "c", hodnotou které je součet hodnot proměnných a, b.
int c = a + b;

// deklarace proměnné typu string s jmenem "city", hodnotou je řetězec "Prague".
string city = "Prague";

// deklarace proměnné typu seznamu, který obsahuje seznam prvků volitelného typu int.
[[int?]] matrix;
```

Funkce

`function-declaration ::= type-specifier identifier '(' param-decl-list ')' statement`

`param-decl ::= type-specifier identifier`

`param-decl-list ::= param-decl ','? | (param-decl ',')+ param-decl ','?`

`function-call ::= identifier '(' arg-list ')'`

`arg-list ::= expression ','? | (expression ',')+ expression ','?`

Funkce váže jméno a určitý kus kódu, který může mít předem definované parametry (`param-decl-list`), které může využít.

Volání funkce znamená vykonat určitou funkci, a pokud má definované parametry, vykonat s určitými argumenty.

Když funkce má parametry a je vyvolávána syntaxí `function-call`, na místo parametru jsou předávány tzv. argumenty, a interpretátor pak vytvoří proměnné s názvem parametru a hodnotou příslušného argumentu, a kód funkce pak bude moci využít tyto proměnné (parametry).

Při volání funkce, typ každého argumentu se musí schodovat s typem parametru, jehož pozici zaujímá.

Rozsah platnosti

Rozsah platnosti je část zdrojového kódu, ve které jsou definované proměnné (tj. uplatňuje se vazba jména s entitou).

V každém programu napsaném v Monologu existuje alespoň jeden rozsah, zvaný **globální rozsah**. Globální rozsah má stejné vlastnosti jako i rozsahy vytvořené uživatelem.

Každá funkce vytváří nový rozsah platnosti pro své parametry.

```
// Zápis:

int sum(int x, int y) {
    return x + y;
}

int z = sum(arg1, arg2);

// Význam:

int z;

{
    int x = arg1; // arg1 má být typu int
    int y = arg2; // arg2 má být typu int

    {
        z = x + y; // return x + y;
    }
}
```

Vyvolávání funkce vytváří rozsah platnosti hned po globálním rozsahu, což dovoluje vyhnout se situaci, když funkce má přístup k rozsahu volajícího a jejích rodičovským rozsahům (kromě globálního), což je kontraintuitivní a obvykle nechtěné chování.

Protože cyklus for dovoluje deklarovat proměnné, on také vytváří nový rozsah, ale ten je podrozsahem rozsahu, ve kterém se vyskytuje tento cyklus:

```
// Zápis:

int z;

for (int i = 0; i < 10; ++i) {
    z = z + i * i;
}

println($z);

// Význam:

int z;

{
    int i = 0;

    while (i < 10) {
        z = z + i * i;
        ++i;
    }
}

println($z);
```

Rezoluce jmen

Rezoluce jmen znamená zjištění, na jakou entitu se odkazuje jméno. Monolog rezoluci provádí tak, že nejdřív hledá jméno v současném rozsahu, pak, pokud existuje vyšší rozsah, hledá v něm a opakuje to až do globálního rozsahu,

kde také provádí rezoluci. Pokud nebyla zjištěna entita, na kterou by odkazovalo dané jméno, je to považováno za semantickou chybu a program je špatně formulován.

V případě funkcí, funkce může být deklarovaná jenom v globálním rozsahu, proto rezoluce jména funkce provádí se jenom v něm.

Nový rozsah platnosti lze definovat pomocí **bloku** - skupinování příkazu.

Blok - skupinování příkazu

```
block-statement ::= '{' block-item* '}'
```

```
block-item ::= statement ';' | (statement ';')+ statement ';'?
```

Blok vytváří nový rozsah platnosti a rozsah životnosti (viz dále) a pak sekvenčně vykonává každý příkaz nebo výraz.

```
// globální rozsah

int x;
int y;

// rozsah
{
    int z = x + y;

    // podrozsah
    {
        string w = $x + $y + $z;
    }
}
```

Paměťový Model

Paměťový model v Monologu je stavěn na základě **rozsahu životnosti**, které úzce souvisejí s rozsahy platnosti.

Rozsah životnosti

Rozsah životnosti pokrývá celý rozsah platnosti, a obsahuje všechny hodnoty a proměnné, které byly vytvořeny/deklarovány v příslušném rozsahu platnosti.

Konec životnosti znamená, že hodnota nebo proměnná se uvolní z paměti a přestanou existovat, a paměť, kterou zaujímalí, interpretátor bude moci opětovně využít.

```
// globální rozsah

int x;
int y;

// rozsah 1
{
    int z = x + y;

    // rozsah 2
    {
        string w = $x + $y + $z;

        // životnost proměnné w končí tady
    }
}
```

```
// životnost proměnné z končí tady
}

// konec zdrojového kódu programu
// životnost proměnných x a y končí tady
```

Statické a dynamické hodnoty

Podle využití paměti, hodnoty se dělí na:

1. statické
 - celá čísla (`int`)
 - prázdný typ (`void`)
 - `nil`
 - prázdné volitelné typy (`T?`)
2. dynamické
 - řetězce (`string`)
 - seznamy (`[T]`)
 - neprázdné volitelné typy (`T?`)

Dynamické hodnoty se uvolňují, když končí jejich rozsah životnosti. Pokud dynamická hodnota je hodnotou proměnné, hodnota bude uvolněná spolu s proměnnou.

Předávání argumentů u funkcí

Argumenty předávají se takovým způsobem, že buď se kopírují, nebo předávají se odkazem - změna parametru uvnitř funkce ovlivní hodnotu argumentu u volajícího.

Pokud hodnota argumentu je výsledkem nějakého výrazu a nemá vázané jméno, tento argument bude vždy zkopírován. Pokud ale argument je proměnná, v závislosti od její typu, bude předán odkazem a změna hodnoty argumentu bude ovlivňovat proměnnou/prvek. Pokud argument je prvek v seznamu/řetězci, argument je vždy předáván odkazem. Take

Původ argumentu	Typ	Typ argumentu
Výsledek výrazu	<code>T</code>	kopie
Proměnná	<code>T, T != int, void nebo nil</code>	odkáz
Proměnná	<code>T, T = int, void nebo nil</code>	kopie
Prvek v seznamu nebo řetězci	<code>T</code>	odkáz

Zabudované funkce

Monolog obsahuje zabudované funkce, které jsou všude přístupné.

`print`

```
void print(string s);
```

Vypíše řetězec `s` do standardního výstupu.

`println`

```
void println(string s);
```

Vypíše řetězec `s` do standardního výstupu spolu se znakem přenosu řádku.

exit

```
void exit(int code);
```

Ukončí program s hodnotou, danou parametrem `code`.

input_int

```
int? input_int();
```

Načte celé číslo ze standardního vstupu. V případě, že celé číslo bude špatně zadáno, nebo v průběhu načítání se stane chyba vstupu/výstupu, vrátí `nil`.

Tato funkce je blokovácí.

input_string

```
string? input_string();
```

Načte řetězec ze standardního vstupu. V případě chyby vstupu/výstupu, vrátí `nil`.

Tato funkce je blokovácí.